

4. neděle v mezidobí

týden 3. - 10. 2. 2019 ve farnosti Pozořice

POŘAD BOHOSLUŽEB:

3. 2.	ne	4. neděle v mezidobí Ev.: Lk 4,21-30 <i>Jako Eliáš a Elizeus i Ježíš byl poslán nejen k Židům.</i> (Sv. Blažeje, bisk. a muč.)	7:30	za farníky + svatoblažejské požehnání
			9:15	za Janu Vozárovou, syna Jana, živou a zemřelou rodinu + svatoblažejské požehnání
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl + svatoblažejské požehnání
4. 2.	po		17:00	<u>VRANOV BRNA</u> : UVEDENÍ NOVÉHO GENERÁL. VIKÁŘE DO ÚŘADU
			18:00	MODLITBA ZA NEMOCNÉ /Josef Prokeš/
5. 2.	út	Sv. Agáty, panny a mučednice <i>památka</i>	18:00	za Karla a Ludmilu Diváckých, dvoje rodiče, živou a zemřelou rodinu
6. 2.	st	Sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků <i>památka</i>	7:00	za Elektu Kvasnicovu, rodiče, sourozence a duše v očistci
			17:30	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl
7. 2.	čt		15:00	<u>HOLUBICE</u> : <i>pohřeb – p. Bohumil Robeš</i>
			18:00	na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o další pomoc a za Boženu a Martina Benešovy, jejich rodiče a sourozence
8. 2.	pá	Sv. Josefíny Bakhity, panny	18:00	za Fabiána a Annu Čalkovských, živou a zemřelou rodinu
9. 2.	so		16:15	za nemocné + sv. nemocných
10. 2.	ne	5. neděle v mezidobí Ev.: Lk 5,1-11 <i>Nechali všeho a šli za ním.</i>	7:30	za Patrika, manžela Stanislava, dceru Zdeny a rodiče Šlezingerovy a Flekvy + sv. nemocných
			9:15	za farníky + sv. nemocných
			10:45	<u>HOLUBICE</u> : na daný úmysl + sv. nemocných

OHLÁŠKY:

- Od zítřka má brněnské diecéze nového generálního vikáře. Stane se jím pomocný brněnský biskup **Mons. Pavel Konzbul**. Bude slavnostně uveden do úřadu na Vranově v klášteře Paulánů zítra (pondělí) 4. února v 17 hod. Na tuto slavnost jsme všichni otcem biskupem Vojtěchem srdečně zváni!
- Dnes je opět **farní kavárna** – naposledy ještě u farního Betléma!
- Ve středu bude o. Pavel **navštěvovat nemocné** v Sivicích. Bude se též udělovat **sv. pomazání nemocných**.
- V pátek od 17 hod. bude **ministrantská schůzka** a po mši sv. **ministrantský florbal**.
- V sobotu od 9 hod. se bude **sklízet v kostele Betlém**. Prosíme o pomoc muže! Předem díky za každou pomoc!
- **Sobotní mše svaté** budou až do konce února v 16:15 hod. (poslední dne 23.2.).
- **Sv. pomazání nemocných** – se bude udělovat příští sobotu (9. února) a neděli (10. února) při všech bohoslužbách. Zpovídat se bude vždy ¾ hod. předem!
- **Sv. nemocných může přijmout ten, kdo**
 - o je vážně nemocný a nebo pokročilejšího věku – kdo je zkrátka jakkoliv ohrožen na životě,
 - o dosáhl základního užívání rozumu,
 - o může přistupovat ke svátostem (tedy u sezdaných musí jít o církevně platné manželství),
 - o není ve stavu těžkého hříchu,
 - o předem přistoupí ke sv. smíření. Kdo chodí měsíčně ke zpovědi, nemusí se před udílením svátosti zpovídat. Kdo nebyl u sv. zpovědi déle než 1 měsíc, je dobré (ale není to nutné) se předem vyzpovídat.
- Zájemci o návštěvu **vinného sklepa v Čejkovicích, odkud bereme mešní víno**, přihlašujte se u našeho akolyty Aleše Mikuly. Pojede se v pondělí 18. února – v 17 hod. odjezd od kostela.
- Farnost Lesná zve na **pout' do Mariazell** v den státního svátku 8. května 2019. Bližší informace jsou na nástěnce a budou brzy upřesněny.

Nepožádáš manželky bližního svého, ani statku jeho

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Naše schůzky s Desaterem nás dnes přivádějí k poslednímu přikázání, které jsme vyslechli v úvodu. Tato slova nejsou jen závěrečnými slovy tohoto textu, ale mnohem víc. Jsou dovršením Desatera a dotýkají se jádra všeho, co nám sděluje. Podíváme-li se blíže, zjistíme totiž, že nepřidávají nic nového. Pokyny „*nebudeš dychtit po ženě svého bližního [...] a vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu*“ jsou přinejmenším latentně obsaženy v přikázáních o smilstvu a krádeži. Jaký je tedy smysl těchto slov? Je to shrnutí? Je to něco více?

Mějme na paměti, že všechna přikázání mají za cíl ukázat hranice života, meze, za nimiž člověk narušením svého vztahu k Bohu ničí sám sebe i bližního. Pokud jdeš dál, ničíš vztah k Bohu a tudíž i s druhými. A signalizují to přikázání. To poslední klade důraz na skutečnost, že všechna přestoupení vznikají ze společného vnitřního kořene: *zlé tužby*. Všechny hříchy se rodí ze špatné tužby, všechny začínají hnutím v srdci a na této vlně končí nějakým přestupkem. Nikoli však formálním přestupkem zákona, nýbrž přestupkem, kterým zraňujeme sebe i druhé.

Výslovně to říká v evangeliu Pán Ježíš: »Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvřňuje« (Mk 7,21-23).

Chápeme tedy, že veškeré Desatero by nepřineslo žádný užitek, pokud by se nedotklo této roviny, totiž *lidského srdce*. Kde vznikají všechny ohavnosti? Desatero je v tomto bodě jasné a hluboké. Cílem posledního jeho přikázání je srdce, a pokud není svobodné srdce, pak málo prospěje ostatní. Problém spočívá v osvobození srdce od veškerého zla. Boží přikázání je možné redukovat na pouhou hezkou fasádu, pod níž nadále zůstává otrocký a nikoli synovský život. Často se za farizejskou maskou dušné korektnosti skrývá něco ošklivého a nevyřešeného.

Musíme si těmito přikázáními nechat demaskovat touhu, protože nám ukazují naši chudobu a přivádějí nás ke svatému pokoření. Každý z nás se může ptát, jaké ošklivé tužby přicházejí nejčastěji. Závist, chamtivost, pomlouvání? Všechno, co přichází z mého nitra. Každý si může klást tuto otázku a prospěje mu to. Člověk potřebuje toto pozeňané pokoření, které mu odhalí, že se nemůže osvobodit sám, a dovolává se proto záchrany u Boha. Nepřekonatelným způsobem to vysvětluje svatý Pavel právě v souvislosti s přikázáním *nepožádáš* (srov. Řím 7,7-24).

Marné je myslet si, že se můžeme napravit sami, aniž bychom dostali Ducha svatého. Marné je myslet si, že svoje srdce očistíme titánským úsilím své vlastní vůle. To není možné. Je třeba se otevřít vztahu k Bohu, v pravdě a svobodě. Jedině tak mohou naše námahy přinášet plody, neboť Duch svatý nás povede vpřed.

Posláním biblického Zákona není namlouvat člověku, že doslovnou poslušností dosáhne vykonstruované a navíc nedosažitelné spásy. Posláním Zákona je dovést člověka k jeho pravdě, totiž k jeho chudobě, která se stává autentickou, osobní otevřeností Božímu milosrdenství, jež nás proměňuje a obnovuje. Jedině Bůh je schopen obnovit naše srdce, pod podmínkou, že my otevřeme svoje srdce Jemu. To je jediná podmínka. On učiní všechno, ale musíme otevřít srdce.

Poslední slova Desatera vychovávají všechny k tomu, aby uznali, že jsou *žebráci*; pomáhají nám stanout před nepořádkem našeho srdce, abychom přestali žít sobecky, stali se chudými v duchu a opravdovými před Otcovou tváří, nechali se vykoupit Synem a poučit Duchem svatým. Učitelem, který nás vede, je Duch svatý. Nechme se vést. Jsme žebráci. Prosme o tuto milost.

»Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království« (Mt 5,3). Ano, blahoslavení ti, kdo se přestanou oklamávat a věřit, že se ze svojí slabosti mohou zachránit bez Božího milosrdenství, které jediné může uzdravit. Pouze Boží milosrdenství uzdravuje srdce. Blahoslavení ti, kdo si přiznají svoje zlé tužby a se srdcem pokořeným a litujícím nestanou před Bohem a před druhými lidmi jako spravedliví, nýbrž jako hříšníci. Hezké je to, co Petr pravil Pánu: »Pane, odejdi ode mne, jsem člověk hříšný!« (Lk 5,8). To je krásná modlitba: Pane, odejdi ode mne, jsem člověk hříšný.

To jsou ti, co mají soucit a dovedou prokázat druhým milosrdenství, protože ho zakoušejí v sobě.

Přeložil Milan Glaser